

der ikke have Jord, men lader samme Forordnings Bestemmelser bestaae for de Huusmænd, der ere i Besiddelse af Jord, hvorved der vistnok, naar Loven udkommer og skal udføres, vil opstaae ikke ringe Vanskeligheder. Jeg har allerede tidligere bemærket, at det ligeledes forekommer mig at være mindre heldigt, naar § 3, eftersom den nu vil blive formuleret ifølge den fete Afstemning, ikke skjelner imellem Spand- og Gangdage, idet jeg troer, at Bestemmelsen heldigst maatte være indrettet saaledes, at der f. Ex. ikke skulde kunne idømmes en Bøde af 2 Rd. for en forsømt Gangdag, medens der omvendt aldrig burde idømmes en Bøde af 2 Mk. for en Spanddag. Dertil kommer endnu en, som det synes mig, overordentlig væsentlig Omständighed, der maa yderligere forøge Betænelighederne ved at vedtage Lovforslaget; det er den Omständighed, at Lovforslaget ved paa den Maade, som skeet er, at knytte sig til Reglementet af 20de December 1799, kommer — i det Mindste er Andet ikke klart — til at vise sig som en Lov blot for Landevejenes Vedkommende, og at man altsaa, selv om Udkastet udkommer som Lov, dog ligesaa fuldt som hidtil beholder Savnet af Lovbestemmelser, directe vedkommende Sneefastningen paa Biveiene. Det forekommer mig saaledes, at Lovudkastet i den Skikkelse, hvori det foreligger, ikke er tilraadeligt, og jeg kan derfor ikke give det min Stemme.

Jesperen: Hvad jeg havde havt ifinde at gøre gjældende ved denne sidste Behandling af Sagen, er allerede berørt af den foregaaende ærede Taler, og det kunde altsaa synes overflødig, at jeg nu ogsaa gjorde det til Gjenstand for nogle Betragtninger. Imidlertid er dette en Sag, som jeg anseer for at være af saa stor Vigtighed, at jeg ikke kan undlade yderligere at bringe Forhandlingen deraf paa Bane. Dersom nemlig dette Lovudkast bliver vedtaget og faaer Lovskraft, kommer der til at henstaae en Bestemmelse i Loven, som lader et meget vigtigt Forhold uklart og ubestemt, hvilket det, saavidt man kan see af selve Lovudkastet, har været Regjeringens Hensigt at ordne paa en anden og hensigtsmæssigere Maade end hidtil; men det er saa langtsaa, at dette skeer, at

der ved den nuværende Ordning gives Anledning til stor Forvirring og Tvivl. Det er nemlig den Bestemmelse, hvorved der fastsættes, at „Huusmænd uden Jord“ og Inderster herefter ere fritagne for den Forpligtelse, der paahvilede dem efter Forordningen af 27de Mai 1848, enten at gøre Sneefastningsarbeide i det Hele eller 3 Dages Arbeide aarlig til Communen; men her er aldeles Intet talt om Huusmænd med Jord, og disse ere jo vistnok ogsaa indbefattede under Forordningen af 27de Mai 1848. Da de nu ikke ere omtalte her, maa man jo troe, at det er Lovudkastets Hensigt, at Huusmænd med Jord komme fremdeles til at henhøre under Bestemmelserne i Forordningen af 27de Mai 1848, medens Huusmænd uden Jord og Inderster komme til at henhøre under Bestemmelserne i denne Lov. Denne Ordning af Forholdene anseer jeg for meget urigtig, da der derved vil opstaae Misforståelse hos Huusmændene med Jord, som ville mene, at der paalægges dem en større Byrde, idet de foruden det Arbeide, der paalægges dem paa Grund af deres Hartkorn, og foruden de 3 Dages Arbeide til Communen, kunne komme til ifølge deres Hartkorn at gøre Sneefastningsarbeide. Allerede denne uregelmæssige Ordning af Huusmændenes Pligtarbeide er af den Betskaffenhed, at det gjør mig betænelig ved at stemme for Loven, da et saa vigtigt Forhold bliver henstaaende uklart og ubestemt, hvilket vil give Anledning til megen Tvivl og forskjellig Fremgangsmaade i Communerne. Men dertil kommer, at i denne samme første Paragraph, hvori det først udtales, at Huusmænd uden Jord og Inderster ere fritagne for Bestemmelserne i Forordningen af 27de Mai 1848, og nu efter denne Lov kun kunne komme til at gøre 3 Dages Arbeide i det Hele, deels ved Sneefastningsarbeide, deels ved andet Arbeide til Communen, er det dernæst bestemt; at naar der ikke er tilstrækkelig Arbeidskraft til at holde de offentlige Veie i Districtet farbare, saa kunne Huusmænd og Inderster tilsiges til yderligere at deeltage i Sneefastningsarbeide imod en Godtgjørelse af 24 s. daglig. Her er det atter ubestemt, hvad der skal forstaaes ved Huusmænd, om der skal forstaaes alene